

VIEIRA

kort- och
dokumentärfilmfestival
Mariehamn 15-19 mars 2017

20 år

WHAT CLUB

Richard Palmer och Jochum Juslin, gitarr;
Andreas Nyberg, violin; Kjell Dahl, kontrarabas

Filmfest
lördag ca kl 21.00
fri entré, alla välkomna!

Filmbuffé
Italienskt tema, 30 €uro/person

Pesto kycklingfile med romesco sås
Pecorinobakad lax

Marienerad kronärtskockor

Mozzarellaostsallad

Prosciutto med fikon & balsamico dressing

Pastasallad med oliver, körsbärstomat, rödlök, basilika,
räkor, tonfisk & örtolja

Italiensk quinoasallad

Ruccolapaj med tomat

Rosmarin & citronrostad potatis

VIJRA filmfestival 2017

Onsdag 15 mars

18.00 Det nya Övernäs
Åland 2016, 8 min **18.10**

18.10 Röster från Föglö
Åland 2016, 50 min **19.00**

PAUS 15 min

19.20 Invigning
Riksdagsman Mats Löfström **19.30**

19.35 Minnet av Ponape
Åland 2017 28 min **20.05**

20.15 Månulvarna
Sverige 2016 12 min **20.30**

20.40 Förfallen
Norge 2016, 25 min **21.10**

PAUS 10 min

21.20 Silbo Gomero
Norge 24 min **21.44**

21.45 Arkivfilm
Åland 30 min **22.15**

Torsdag 16 mars

18.00 Miss Kiet's Children
Nederländerna 2016, 115 min **19.55**

PAUS 15 min

20.10 Too black to be French
Frankrike 52 min **21.00**

PAUS 15 min

21.15 The Rolling Stones in Latinamerika
USA, Storbritannien, 2016, 105 min **23.00**

Fredag 17 mars

15.00 After Spring
Jordanien, USA 2016 101 min **16.40**

PAUS 10 min

16.50 Livet börjar vid hundra
Sverige 2016, 59 min **17.50**

18.00 Mr Gaga
Israel 2015, 100 min, **svensk text** **19.40**

PAUS 15 min

20.00 Santoalla
USA 2016, 82 min **21.20**

PAUS 10 min

21.45 Plastic China
Kina 2016, 81 min **23.05**

Smygstart måndag- tisdag med visningar för seniorer i Mariehamn

15-19 mars i Bio Savoy

Lördag 18 mars

11.00 Bosch - the garden of dreams

Spanien, Frankrike 2016, 84 min **12.24**

PAUS 10 min

12.35 Annis kortfilmsspass

Finland 2016, 55 min **13.30**

13.35 Glaspärlan

Finland 2016, 15 min **13.50**

PAUS 10 min

14.00 Oscar och Greta och huset dom byggde Sverige 2016, 58 min **15.00**

PAUS 15 min

15.15 Den värsta lögnen är den dokumentära Sverige 2016, 58 min **16.15**

PAUS 20 min

16.35 The Good Postman

Finland, Bulgarien 2016, 82 min **17.57**

PAUS 15 min

18.15 God hates Finland

Finland 2016, 11 min **18.26**

PAUS 15 min

18.45 La Chana

Spanien/USA/Island, 2016, 82min **20.07**

Söndag 19 mars

11.00 Gaza Surf Club

Tyskland 2016, 87 min **12.30**

PAUS 10 min

12.40 Reset

Frankrike 2015 110 min **14.30**

14.30 Seed: The untold story USA 2016 105 min **16.15**

Festivalpersonal

Pia Rothberg-Olofsson +358 457 5267041
Per-Ove Högnäs +358 457 524 4276
Joel Bergman +358 457 342 9376
Pontus Josefsson, Philippe Chanfreau,
Clara Nyberg, Carita Johansson, Ben Johans,
Mogens Lindén

Filmfestivalen Vera

Pb 161

22101 Mariehamn, Åland Finland

e-post: vera@vera.ax

fax +358 18 13083

www.verafilmfestival.ax

Festivalbiograf

Bio Savoy

Nygatan 14 Mariehamn

tel +358 18 19647

Joel Bergman har varit huvudansvarig för
teknik logistik och marknadsföring.

Ålands landskapsregering, Mariehamns stad,
Svenska kulturfonden, Konstsamfundet, och
Ålands kulturstiftelse tackas för välvilligt stöd!

Katalogen är producerad av PQR

BILJETTPRISER

icke medlemmar

per dag	20 €
lördag	25 €
veckopass	65 €

medlemmar

per dag	15 €
lördag	20 €
veckopass	50 €
veckopass för u 20 år	30 €

ungdomar u 20 år per dag 10 €

Vid fullsatt har veckopassen förtur fram till 10
minuter innan filmen startar, därefter upphör
förförskrädden.

Förköp på Bio Savoy startar 1 mars

**Rösta fram publikens bästa film!
Riv bort din siffra, lämna
resten av röstsedeln i urnan.**

Tidigare vinnare av VERA-statyetten

1998 Atman
Pirjo Honkasalo

1999 Det finns bara en sol
Torgny Anderberg

2000 Satumaa
Claes Olsson

2001 Space Pigs
Christian Lindblad

2002 Jag älskar dig mitt barn
Kåge Jonsson, Håkan Pieniowski,
Kurt Bergmark

2003 Den lyckliga kon
Per-Ove Högnäs

2004 Arnas Children
Juliano MerKhamis, Danniel Danniel

2005 Melancholia 3 rum
Pirjo Honkasalo

2006 Chicken Elections
Goran Radovanovic

2007 My father the turk
Ariane Riecher, Marcus Vetter

2008 We are together
Paul Taylor

2009 Drottningen och jag
Nahid Persson Sarvestani

2010 Enemies of the people
Rob Lemkin och Thet Sambath

2011 Ion B
Alexander Nanau

2012 Vi som älskade
Håkan Pieniowski, Kåge Jonsson

2013 Searching for Sugar Man
Malik Bendjelloul

2014 Min stulna revolution
Nahid Persson Sarvestani

2015 Syria - Face of war,
Niklas Meltio, Finland

2016 Sonita
Rokhsareh Ghaem Maghami

18.00

Det nya Övernäs

Åland 2016, 8 min

Efter många turer blev det i maj 2013 beslutat att Övernäs högstadiesbyggnad skulle byggas om. Tusentals elever har passerat genom skolans dörrar sedan 1972 då den byggdes.

Det är lätt att vänja sig vid det nya och glömma hur skolan såg ut tidigare. Därför har vi nu ett förevigande hur den gamla skolan såg ut och samtidigt får vi följa med hela byggprocessen i den åländska dokumentären som följt arbetet i nästan 1,5 år.

En film av:
Joel Bergman
Simon Jansson
Rebecka Eriksson

Joel Bergman närvarar

18.10

Röster från Föglö

Åland 2016, 50 min

Filmen har tillkommit på Föglö kommuns initiativ med anledning av kommunens 775 års jubileum i augusti 2016. Filmen berättar om hur livet på Föglö har förändrats sedan 1900-talets början till det samhälle som är idag. Liksom i andra skärgårdskommuner, har Föglö gått från en självhushållningsekonomi där i stort sett alla hade sin egen ko till dagens verklighet med endast en återstående mjölkbonde. Fisket, som tidigare var en viktig binäring för många, domineras idag av odlad fisk som bas för en förädlingsindustri. Under 2000-talet har Föglö haft en ökande inflyttning från andra länder, främst Baltikum. De flesta arbetar inom fiskindustrin. Drygt tio procent av dagens föglöbor är födda utanför Norden.

Sommartid mångdubblas Föglös invånare. Det finns fler fritidshus än fast bosatta i kommunen - drygt 700 stycken. Uthyringsstugor, gästgiverier och gästhamnar är välbesökta under den korta turistsäsongen.

Det är föglöborna själva som berättar sin historia och som en röd tråd genom hela filmen löper kortspelet Pitch som spelas av snart sagt alla i kommunen.

Regi och foto: Per-Ove Högnäs

Flygfoto: Peter Sjöberg

Klipp: Klaus Grabber

Musik: Andreas Nyberg, framförd av Andreas Nyberg (fiol) och Patrick Komorowski (piano).

Produktion: Pelago Film på uppdrag av Föglö kommun. Filmen har erhållit ekonomiskt stöd från Olof M. Janssons minnesfond, Ålands kulturstiftelse, Ålands landskapsregering och Svenska kulturfonden.

Per-Ove Högnäs närvarar

kl 19.20
Riksdagsman Mats
Löfström
inviger festivalen

21.45 Favorit i repris (obs tiden) **Enslingen på Kökar**

Finland 1972, 23 min

Ett personporträtt av Kökarbon Herbert Eklund "Tommos David" som bor ensam i sitt kännsbaka stenhus invid stranden i Hellsö. Herbert berättar om sitt tidigare liv som sjöman och sina framtidsplaner. Filmteamet följer med honom i hans vardag på Kökar och även när han besöker Mariehamn. Herbert sjunger egna visor och läser sina egna dikter,

En film av Kalle Sahlgren , Produktion: Finlands TV/FST

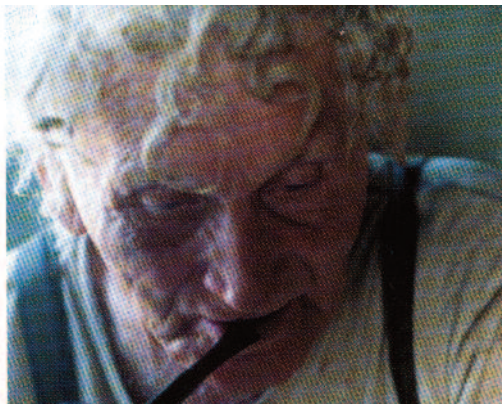

Foto: Gerhard Holmström

19.35

Minnet av Ponape

urpremiär

Åland 2017, 28 min

I ett privat hem i Mariehamn står en av världens största och mest detaljerade fartygsmodell: den fyrmastade barken Ponape. Den är 226 centimeter lång och byggd i skala 1:40. Alla dess små detaljer – ner till de millimetersmå vantskruvarna – är fullt fungerande. Men det mest häpnadsväckande med modellen är inte detaljrikedomen, utan dess förhistoria.

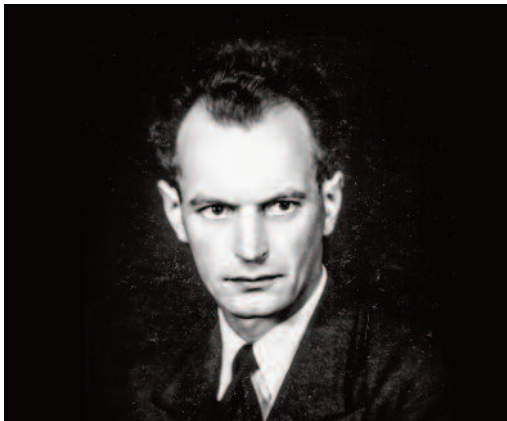
Modellen är byggd i ett fångläger under andra världskriget av en åländsk sjöman som varken hade tillgång till ritningar, verktyg – eller ens ordentligt byggmaterial ... Han hette Runar Husell och började sina dagar som ett sällsynt envist och begåvat fosterbarn från Vårdö. Vid sin för tidiga bortgång hade han hunnit bli befälhavare till sjöss och civilingenjör. Filmen berättar om hans liv – och om ett viktigt stycke åländsk historia.

”Drömmen om Ponape – en åländsk berättelse” tecknar en bred bild av den åländska önationens särart, skildrad genom ett enskilt människöde. Den innehåller ett rikt, många gånger unikt bildmaterial från en rad olika källor på Åland.

Upphovsman till filmen är eckeröbon och författaren **Michael Hancock**, som också har skrivit filmens musik tillsammans med **Kristian Karlå** och **Robert Zetterquist** från **Poporkestern Åland**. Medverkande är bland andra Runars son **Folke Husell**, chefen för Ålands Sjöfartsmuseum **Hanna Hagmark-Cooper** samt modellexperten **Håkan Lindberg**.

Filmen kommer att visas i både Yle Fem och SVT under 2017.

Michael Hancock närvarar

Runar Husell

Michael Hancock är skribent och musiker med ett förflutet som nyhets- och kulturjournalist på Expressen och Aftonbladet. Han har arbetat som manusredaktör och huvudförfattare på ett tiotal svenska TV-serier och hans arbete som dramaturg ligger till grund för flera uppmärksammade svenska och internationella film- och TV-dokumentärer. Han bor i Eckerö.

20.15**Månulvarna**

Sverige 2016, 12 min

Bland många underliga och fantastiska varelser i skogen finns också en särskild ovanlig sort som kallas månulvar. De gillar allt som skiner och glänser, men mest av allt älskar de månen som de stirrar drömskt på varje kväll. En natt blir månulvarnas längtan så stor att de bestämmer sig för att fara till månen.

Regi: Nima Yousefi

Manus: Malin Ahlin, Hans Åke Gabrielsson

Produktionsdesign: Carl-Johan Listerby, Linus Kullman

Produktion: Hob Ab, Fårösund

Carl Johan Listerby närvarar

20.40**Förfallen** Norge 2016, 25 min

Kristin, som arbetar på familjens rävfarm, gör allt för att rädda den splittrade familjen efter hennes fars plötsliga död. Skall hon lyckas rädda familjen när hon själv står på randen till kollaps?

Regi: Ole Sebastian Koss

Foto: Anton Österlund

Produktion: The Norwegian Filmschool

21.20 Silbo Gomero

Norge/Åland 2016, 24 min

Staffans mamma är sjuk. Strax innan hon avlider ger hon Staffan ett foto av hans okända far som han aldrig har träffat. På baksidan av fotot står skrivet La Gomera. Staffan beslutar sig för att leta upp sin okända far.

Regi och foto: Anton Österlund

Produktion: The Norwegian Filmschool

18.00

Miss Kiet's Children Text: Engelska

Nederländerna 2016, 115 min Tal: Holländska, arabiska, engelska etc.

I den Holländska byn Hapert jobbar fröken Kiet i en klass för invandrabarn, varav flera är flyktingar bl.a. från Syrien och Irak. Kameran är nere på barnens nivå och följer de dagliga rutinerna under ett helt år. Fröken Kiet talar tålmodigt och konsekvent holländska till barnen som till en början inte förstår ett ord. Vi får följa med några barns utveckling, deras interaktion och deras personliga trauman. Fröken Kiet får agera domare, tröstare, lyssnare och tar till både förmaningar, kramar, uppmuntrande ord och guldstjärnor i kanten. Ett rörande stycke samtida flyktinghistoria i Europa.

Regi: Petra Lataster-Czisch, Peter Lataster

20.10

Too black to be French?

Trop noire pour être française
Frankrike 2015, 52 min
Tal: Franska, text: engelska

Isabelle har en normal fransk uppfostran i en fin fransk familj. Hennes morfar härstammade från Elfbenskusten och alla övriga släktingar är vita. Hon växer upp i en privilegierad diplomattillvaro utomlands och har ingen medvetenhet om begreppet rasism. När hon flyttar tillbaka till Frankrike för studier upptäcker hon till sin förvåning och besvikelse att hon blir bemött på ett speciellt sett på grund av sina afrikanska drag. Rasismen är ofta dold. Det är t.ex. svårare att få jobb trots goda studier och fina meriter. I vuxen ålder beslutar hon sig för att göra denna dokumentärfilm om den dolda rasismen i Frankrike. Filmen är gjord med eftertanke och kritisk syn men också humor. Tillsammans med historiker och sociologer analyseras: ljuger den franska republiken om sina ideal beträffande frihet, jämlikhet och broderskap? Vi får också se inklippta sekvenser med kända personer som häver ur sig horribla fördomar i intervjuer och tal. Regissören beskriver situationen i Frankrike men man kan se problemet som generellt i västvärlden.

Regi: Isabelle Boni-Claverie

21.10

The Rolling Stones in Latin Amerika

A Trip Across Latin America

USA, Storbritannien, 2016, 105 min

Regi: Paul Dugdale

Tal: Engelska, spanska

Text: Engelska

Det är förunderligt att se hur dessa seiga gubbar ännu kan entusiasmera massor av gamla och unga fans, speciellt i Latinamerika! Under våren 2016 gör the Rolling Stones en storslagen turné i Latinamerika på tio olika orter i åtta länder med början i Buenos Aires och med en planerad avslutning i Havanna, Kuba - om det nu blir av! Något sådant har aldrig arrangerats på Kuba! Där tangerar förberedelserna för den osäkra konserten den samtida världshistorien! Vi ser fansens förväntningar och levnadsförhållanden i de olika länderna, vi ser Stenarna bjuda på sig själva och se när de träffar gamla bekanta från tidigare turnéer. Och så ser vi häftiga scener från konserterna! Och den enorma produktionsapparat som omger bandet inför dessa jättekonsert.

15.00

After Spring

Jordanien, USA 2016, 101 min

After Spring sätter ansikten på Syriens flyktingkris. Några av det jordanska flyktinglägret Zaataris drygt 80.000 invånare berättar här sina personliga berättelser.

Om lägrets svårigheter och brist på resurser - men också om tillvarons glädjeämnen. de berättar om sin flykt , rädsla, hemlängtan , drömmar och den osäkra framtid som väntar dem.

Produktion: Steph Ching och Ellen Martinez

16.50

Livet börjar vid hundra

Sverige 2016, 59 min

Världens äldsta bloggare och Sveriges modernaste pensionär har hon kallats.

Dagny Carlsson, 104 år, föddes samma år som Titanic sjönk. Nu, hundra år senare driver hon en blogg med över en halv miljon besökare. Vi får följa Dagny, en tjej med glimten i ögat som har svar på tal om allt, i hennes högst aktiva vardag som pensionär, datakursledare och kändis.

av Åsa Blanck, SVT

18.00

Mr. Gaga

Israel 2015, 100 min (svensk text)

Filmen är en hyllning till den israeliska koreografen Ohad Naharin vars eget uttryckssätt via dans, Gaga, och excentriska syn på koreografi har bidragit stort till utvecklingen av den moderna dansen de senaste decennierna. Regissören Tomer Heymann fick Naharins tillstånd att besöka repetitiionerna på Batsceva Danse Company där Naharin har varit konstnärlig ledare och koreograf sedan 1990. Resultatet blev en biografi som utstrålade en kärlek till dans. Naharin har dansat för många välkända dansinstitutioner men det var inte förrän han blev koreograf som han blommade upp.

Heymann visar hur han förvandlar Batsheva Danse Company till en ledande internationell dansinstitution när han återvände till Israel. Det som driver Naharin är en djupt rotad övertygelse om att dans- en kombination med träning och nöje- ska vara tillgängligt för alla. : Trots att det var först som 22-åring Ohad Naharin tog sina första danslektioner har han blivit en av den samtida dansens mest intressanta och hyllade dansare och koreografer. – mannen som skapade ett nytt ”dansspråk” kallat Gaga, som kom att rita om hela kartan för den moderna dansen. Hans insatser som konstnärlig ledare för israeliska Batsheva Dance Company fick också danskompaniet att utvecklas till ett av världens främsta.

Regi: Tomer Heymann

Producent: Barak Heymann för Heymann Brothers

”Mr Gaga” är enkelt raffinerat klippt. I den linjära berättelsen liksom smyger regissören in nutida kommenterar och dansklipp. Filmen har organisk balans mellan det verbala och det rörelsemässiga. Naharins lågmälda tal om sig själv och sitt skapande förstärker intrycket av ett konstnärligt geni med integritet, tankeskärpa och moraliska patos. Filmen ger även, utan stora åthävor, ett mångfasetterat porträtt av Israel där Naharin tidvis har varit synnerligen kontroversiell.” Örjan Abrahamsson DN 5/5

20.00

Santoalla

USA, 2016, 82 min

Tal: Engelska, spanska, gallego Text: Engelska

För många år sedan säljer Martin och Margo allt de har, lämnar sina stadsjobb, köper sig en husbil och reser runt i Europa i jakt på ett ställe på landet att slå sig ner på och börja ett nytt liv. Efter mycket letande hittar de en nästan övergiven by, Santa Eulalia, i bergen i Galicien i nordvästra Spanien. Där besluter de sig för att slå sig ner och köper ett av de sönderfallna husen som de rustar upp. De skaffar sig husdjur och försöker odla grödor. De enda grannarna i byn visar sig dock vara besvärliga på olika sätt. Nykomlingarna har nya idéer som grannarna som alltid bott i byn inte förstår sig på. Det blir friktion, gräl och rentav rättstvister. En dag försvinner Martin spårlöst. Margo misstänker att grannarna har något med försvinnandet att göra! Filmarna bygger upp en spännande stämning där intervjuer med grannarna och med Margo blandas med Martins och Margos filmsnuttar under tidigare år. En thriller i ett vackert landskap och en gudsförgäten by.

Regi: Andrew Becker, Daniel Mehrer

Andrew Becker, Daniel Mehrer närvarar

21.45

Plastic China

Kina 2016, 81min

The 2016 IDFA
Special Jury Award

Kina är idag världens ledande importör av plastavfall, dagligen anländer stora containerfartyg från hela världen fyllda med plast. I landet finns tusentals små lokala fabriker som under primitiva förhållanden arbetar med återvinning av plasten. I filmen följer vi den 11-åriga flickan Yi-Li och hennes föräldrar. Familjen har nyligen lämnat landsbygden för att söka arbete i en liten plastfabrik i stan. De bor i ett litet skjul inne på fabriken tillsammans med direktören och hans familj mitt bland de stora avfallshögarna. Direktör Kun driver på arbetet dygnet runt och ignorerar alla fysiska- o psykiska hälsoproblem det innebär att leva och arbeta bland plasten. Varje kväll räknar han pengarna och drömer om en ny bil. Yi-Lis pappa har lovat att hon skall få börja skolan, men familjens pengar räcker inte till. Pengarna går istället till pappans alkoholmissbruk. Yi-Lis håller sina drömmar levande genom att leta skatter i plasthögarna. Ibland hittar hon en öppen påse med ballonger, en ben till en barbiedocka, söndriga leksaker. Ur färggranna tidningar klipper hon bilder som ger henne en liten glimt av världen i väst.

Regi: Jiu-liang Wang, Produktion: Ruby Chen for Cnex, Benjamin Guan-ting for Beijing TYC Media, Jing Liu for Oriental Companion Media

11.00

Bosch - the garden of dreams

Spanien, Frankrike 84 min

Tal: spanska, engelska, text: engelska

Lustarnas trädgård är en stor triptyk med myriader av detaljer, och intrikat symbolik. En tavla som fascinerat folk i århundraden. Tavlan målades någon gång vid sekelskiftet 1500 och har varit i olika furstarnas och monarkers ägo. En spansk kung köpte tavlan på 1600-talet och den hänger nu på Prado-muséet i Madrid. Den nederländska konstnären Hieronymus Bosch - El Bosco på spanska - är berömd för sina många tavlor med religiösa motiv och avbildningar av himmel och helvete, men ofta med surrealistiska, erotiska och obscena inslag. Tavlan har inspirerat bildkonstnärer, musiker och författare under långa tider, bl.a. 1900-talets sur-

realister. Flera kända representanter för olika konstgrenar bl.a författaren Salman Rushdie berättar om sin syn på tavlan. Vi får följa med spekulationer om vad konstnären velat säga med de otaliga detaljerna i målningen.

Regi: José Luis López-Linares

VERA frågade filmarbetare Anni Eckerman om inte hon kunde plocka hem några bra filmer från Göteborgs Filmfestival. *Efter många års filmarbete vet jag att film är väldigt få timmar sömn, skrivkramp, värkande muskler och en tomt ekande plånbok. Trots dessa motgångar så vet jag att film är det bästa som finns, och jag känner mig ärad att av att ha fått välja ut några favoriter från Göteborgs filmfestival för den 20:e upplagan av Vera Filmfestival. Alla dessa tre filmer gick rakt in i hjärtat genom ett gediget filmarbete. Tre väldigt olika filmer men som alla berättar en viktig historia. För mig är det väldigt viktigt att film som inte blundar för för vem filmrummet faktiskt är till för, utan som istället bryter normer. Låter någon annan än den vita hetero mannen synas på den vita duken.*

Annis val:

12.35

Oslo Traffic

Norge 2017, 23 min

En gravid kvinna hjälper en kvinna i nöd, detta får oväntade följder och vi kastas in i en actionfylld thriller. En humoristiskt hemsk moralkaka som ifrågasätter människors värde. Johanna Pyykkös film får tittaren att ifrågasätta hur en själv skulle handla i denna situation utan att skriva oss på näsan. En normbrytande vacker film med A+ i Bechdeltestet.

En film av Johanna Pyykkö

13.00

Kommittén

Sverige, Norge, Finland 2016, 14 min

Trekröset ska få ett nytt monument. Om detta ska en kommitté som består av en finsk, en svensk och en norrman bestämma. De anställer en konstnär vars vision visar sig vara lite annorlunda än kommittén förväntat sig. Jag skrattar så jag gråter både igenkännande åt synliggörandet av fördomar de nordiska länderna emellan och åt den träffsäkra humorn. Tur att någon förstått att även kvinnor kan vara roliga.

En film av Gunhild Enger, Jenni Toivoniemi

13.15**Vi skulle bli bra föräldrar**

Sverige 2016, 16 min

Erik sitter på ett industriområde och berättar för sin pojkvän varför de ska fortsätta vara tillsammans trots att han gjort slut med Erik. Genom ett minimalistiskt vackert bildspråk blir jag väldigt berörd av denna film om som lyfter tankar jag ej ens tänkt om det komplicerade att skaffa barn. Det är ärligt och rött raka vägen till tårkanalerna.

En film av David Färdmar, Björn Elgerd

13.35**Glaspärlan**

Finland 2016, 15 min

En 12-årig pojke söker igenom sopkorgar i en förort. Han söker efter något som kan ge honom en belöning.

Tommy Seitajoki (född 1980) är en finsk regissör och manusförfattare. Hans tidigare kortfilmer Animal day och In to the night har vunnit många priser på internationella festivaler. Han deltog i början av 2000-talet som ung filmare i ungVERA filmtävlingen där han också blev prisbelönad.

regi & manus: Tommi Seitajoki

foto: Pietari Peltola

ljud: Pontus Borg

klipp: Tommi Seitajoki

Musik: Ludde Allén

Producent Claes Olsson / Kinoproduction Oy

Finansiering: The Finnish Film Foundation, The

Finnish Broadcasting Company Yle,

Tommi Seitajoki närvarar

14.00

Oscar och Greta och huset dom byggde Sverige 2017, 58 min

I nästan 40 år hade lådan stått i Tom Alandhs källare när han började gå igenom dess innehåll. Den var fylld med fotografier, gamla räkningar och kvitton, och brev han aldrig tidigare hade sett, det som var kvar av två människors liv tillsammans, hans fosterföräldrar. Nu har det blivit en film om muraren Oscar Severin Björk, som var med om att bygga upp Per Albins drömda folkhem, och som också byggde ett eget hus i Norra Ängby. Och om hans hustru Greta, som troget stod vid hans sida under alla år. En film om plikt och solidaritet och arbetets värde. Och om en kärlek som varade till livets slut.

Producent: Tom Alandh
Klippning: Heleen Rebel

Tom Alandh närvarar

"Tom Alandh skildrar människor med så mycket känsla och respekt och jag blir så berörd. Han är en mästare och gör fantastiska skildringar av vanliga människor med enkla medel"

15.15

Den värsta lögnen är den dokumentära Sverige 2016, 58 min

Julén har i tre års tid rest runt med Aleksijevitj i Vitryssland och Ryssland för att dokumentera hennes arbetsmetod när hennes reportageböcker blir till. Först ville han göra ett traditionellt författarporträtt på henne, vilket inte intresserade Aleksijevitj. Hennes förslag var istället att han skulle hänga med henne i hennes pågående projekt och följa henne när hon samtalar med människor om kärlek. Hennes tanke var att det ska bli två olika berättelser vars perspektiv kan jämföras; ett litterärt reportage av en östeuropeisk kvinna, och en filmad dokumentär av en västeuropeisk man.

Det är däremot inte denna biografidokumentär som nu visas, den är ännu inte klar. Den dokumentär som kan ses nu är ett slags making of-Film om huvudprojektets tillblivelse. Om slutprodukten kommer att handla om kärlekshistorier, får vi här en inblick i hur Aleksijevitj arbetar. Inför en bok kan hon göra upp till tusen intervjuer som hon sedan sammanställer i litterärt gestaltande form. Det är en långsam och arbetskrävande process, och likt stora bildkonstnärer har även hon en assistent som hjälper henne med grovarbetet att skriva ut intervjuerna ord för ord.

I dokumentären ser vi Aleksijevitj på sitt lågmälda och inlyssnande vis samtala med personer i olika åldrar om deras erfarenheter av kärlek, ett ämne som varit undanskynt i det sovjetiska och postsovjetiska samhället. Hon pratar även med sina egna väninnor, färgstarka, högtbildade kvinnor, som också är stämmor som ingår i hennes tidigare produktion. I ett skede av processen bestämmer Aleksijevitj att även Julén ska dela med sig av sina personliga tankar om ämnet. Som tolk med på resan har han Aleksijevitjs översättare och väninna Kajsa Öhberg Lindsten Malin Slotte HBL

Staffan Julén närvarar

16.35

The Good Postman

Finland, Bulgarien 2016, 82 min

Tal: Bulgariska, engelska

Text: engelska

En liten avfolkningsby i Bulgarien nära den turkiska gränsen. Många hus står tomma. Det finns bara 38 röstberättigade kvar i byn. På grund av läget kan man dagligen se syriska flyktingar som kommer gående i små grupper över den skogbevuxna dåligt bevakade gränsen. Den europeiska gränsbevakningsorganisationen Frontex patrullerar, observerar och ibland registrerar de flyktinggrupper som passerar. I denna sömniga by stundar ett borgmästarval. Ivan, byns postiljon, kandiderar och har radikala visioner. Han tycker att man skall bjuda in flyktingarna att stanna och flytta in i de tomma husen och liva upp byn! De två övriga kandidaterna är av annan åsikt. Den sittande borgmästaren Vesa har i övrigt inga visioner för framtiden. Den tredje kandidaten ställer upp med nostalgiska argument från kommunisttiden blandat med nationalistiska budskap. Regissören kommer nära inpå kandidaterna och de åldrande byborna och skildrar skeendet med även sinne för komiska detaljer. Ett borgmästarval och ett vägval för byn! Men handlar filmen inte egentligen om något större och mera allmängiltigt?

Regi: Tonislav Hristov

18.15

God hates Finland

Finland 2016, 11 min

God Hates Finland exploaterar en finsk vandringsägen med temat: en man hamnar i olycka och tvingas be om hjälp i ett obekant område. I sin vanligaste form är det en man som saknar en domkraft och i denna version är det en finskspråkig man, som hamnat på Åland, i en hyrbil av låg kvalitet. För vår hjälte ter sig Åland likt ett draknäste befolkat av ursinniga människoätare som planerar sy en folkdräkt av hans hud. Ja, rädsla kan inspirera till mycket och finska män har dessutom förmågan att göra sig såpass till martyrer att till och med Jesus Kristus bleknar i jämförelse. Så vår hjälte lyckas ställa till med en hel del, bara för att han inte riktigt vågar.

Till denna svarta komedi har vi lagt den korrekta läsningen av Babels Torn. Vi får lära oss att ett nytt språk inte är ett straff utan en karaktärsdanande utmaning. Stanna hemma och läs Bibeln eller kom och se filmen och hör regissörens systerdotters manande stämma när hon ger den korrekta tolkningen av Babels Torn.

I rollerna: Fabian Silén, Maya Kovacic, Sonja Ahlfors, Marc Svahnström, Sigge Svahnström, Cris af Enehielm, Juha Ryttilähti.

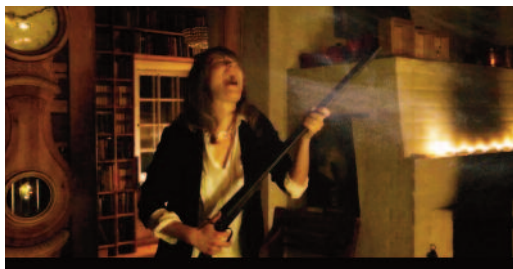
Johan Karrento (manus & regi) Merja Ritola (producent) Anssi Leino (Foto) Svante Colerus (Ljud) Lizette S Karrento (produktions manager) Theo af Enehielm (ljudassistent)

Johan Karrento närvarar

18.45

La Chana

Spanien/U.S.A./Island 2016, 82min

Antonia Santiago Amador, alias "La Chana" född i Barcelona av romskt ursprung, var under 1960- och 1970-talen en enormt populär flamencodansare. Hon uppträdde på scener över hela världen, medverkade i filmer med Peter Sellers och inbjöds till Hollywood. Men då hon stod på toppen av sin karriär försvann hon plötsligt.

Nu på ålderns höst efter 23 års frånvaro återvänder hon till scenen för att ge sin sista föreställning. Samtidigt avslöjas orsaken till hennes långa frånvaro: i 18 år var hon fången i ett destruktivt äktenskap med sin första man som ständigt misshandlade henne och stoppade hennes fortsatta karriär.

Nu på ålderns höst vill hon förmedla hemligheten med flamencondansen. Trots att benen inte längre rör sig på samma sätt som under hennes glansdagar, brinner La Chanas stora passion för dansandet fortfarande lika starkt som tidigare.

Regi: Lucija Stojevic

Producent: Deirdre Towers

Produktion: Lucija Stojevic for Noon Filmss S.L.,
Deirdre Towers

Filmen vann publikens pris för bästa film vid dokumentärfilmfestivalen IDFA i Amsterdam

11.00

Gaza Surf Club

Tyskland 2016, 87 min

Tal: Arabiska, engelska

Text: Engelska

Befolkningen i Gaza i Palestina lever som i ett stort fängelse. Det är ytterst svårt att resa utomlands. Nästan omöjligt att importera vissa varor. Förr om åren, innan Hamas' makrövertagande och Israels vedergällningskrig, reste en stor grupp av befolkningen dagligen över gränsen till Israel för att jobba. Nu är gränsen stängd. Fiskarna kan inte ta sig långt ut, för israeliska kustbevakningen patrullerar strax utanför. Några entusiaster sysslar med surfing med utslitna brädor. Även flickor får delta i surfingen, men vid en viss ålder sätter de konservativa sederna stopp. Uppmuntrad av amerikanen Matthew försöker Ibrahim utveckla surfingen och lära sig bygga surfbrädor. Bäst skulle detta göras om han kunde besöka Matthew på Hawaii, men det är nästan omöjligt att få visum! En fredlig film från Gaza, men när surfarna rör sig från den vackra stranden passerar de sönderbombade hus som minner om den våldsamma närhistorien.

Regi: Philip Gnadt, Mickey Yamine

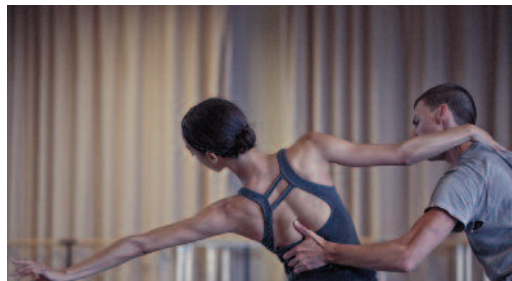

12.40**Reset**

Frankrike 2015, 110 min

Bakom kulisserna får vi följa stjärnkoreografen Benjamin Millepied under arbetet inför sin första galapremiär med Parisoperans balett. Det är ett porträtt men också ett möte mellan koreograf och operans dansare, medarbetare och gamla strukturer. Reset rymmer ett poetiskt bildspråk, en spännande historia och balett i världsklass.

Produktion: Stephanie Schorter Cinematography ,
Alban Teurla, Thierry Demaiziere

14.30**Seed, the untold story**

USA 2016, 105 min

Filmen granskar situationen av inom fröindustrin. Vem äger mångfalden. Uppkomsten av en stor lantbruksindustri med därvid uppkomna ensamrätter till utsäde och pesticider. Också om manipuleringen via genmodifikation för vissa grödor utan att någon kunskap om oväntade långtidsverkningar. I filmen berättas bl.a om katastrofen som drabbade potatisodlingen på Irland i mitten av seklet

Priser/utmärkelser

SEED is the Winner of the ENVIRONMENTAL AWARD at Sheffield Doc/Fest in England, GREEN PLANET AWARD at Rhode Island International Film Festival,

Regisserad av

Taggart Siegel, Jon Betz

Producerad av

Taggart Siegel, Jon Betz

Skådespelare: Vandana Shiva, Andrew Kimbrell,
Jane Goodall

Collective Eye Films

Tjugo år med VERA 499 filmer + 247 unguVERAfilmer

Filmfestivalen VERA startade 1998 i anspråklös skala. Vi visade 14 filmer. Initiativtagare var filmklubben Chaplins Per-Ove Högnäs och Ben Johans. Bio Savoy var gammal och ganska nerkörd, men vi hade ett fint och konstruktivt samarbete med innehavaren Tom Andersson. Filmerna var oftast 33 mm:s rullar, tunga att släpa upp för trappan till projektorrummet. Det gällde att hålla reda på ordningsföljden, en 90 minuters film kom i kanske sex olika rullar som skulle bytas omärkligt under gång. Projektorerna var tyska Bauer från 1939, nog förstas moderniserade under åren. Vi ställde också upp ett bord med en 16 mm projektor i salongen för att också kunna visa det formatet. Skarvsladdar drogs till eluttag i foajén, ibland satte någon på läskkylen, då gick säkringarna och projektorns trivsamma tickande upphörde!

Varje visning var en balansgång på slak lina, i synnerhet då någon gästande regissör var i salongen. År 2000 gästades VERA av den då 92-åriga regissören Gösta Werner, en legendar inom svensk film. Plötsligt under visningen av filmen *Den röda fläcken* ryter han till: stoppa filmen, tänd ljuset! Vi fattade ingenting, tyckte att det hela löpte på bra. ”ni har ju maskningen åt helvete...” (bilden låg väl högt på duken)

I slutet av 90-talet hade vi inte tillgång till e-post eller ens fax. Filmbeställningarna gjordes per telefon, ofta mitt i natten beroende av tidsskillnaderna. Trots allt fungerade det tämligen bra, filmerna kom i tid (nästan alltid) och visningarna lyckades oftast.

Sökandet efter bra film har skötts via resor till världens största dokumentärfilmfestival IDFA i Amsterdam, vilket förstas har varit mycket inspirerande. Vi brukar ibland påstå att VERA är finalen på det internationella filmåret, vi väljer bland ett stort och kvalificerat urval film.

Det nya milleniet med sin digitala teknik har ju förenklats tillvaron för festivalarrangörer. Inget släpande av filmrullar på ölkärra genom tullen, inga sena telefonsamtal till Indien och USA. Filmerna kommer per länk och finns i hur många kopior som helst. Toppen! Joel Bergman löser alla problem.

ungVERAfilm

Under dessa tjugo år har vi även arrangerat filmtävling för unga: , vissa år har upp till tjugo filmer tävlat, stämningen i salongen har ibland varit passionerad. Chaplin ordnade under några år redigeringskurser för ungdom och vuxna, också ute i skärgården. Det kändes som att ett filmintresse höll på att växa sig starkt på Åland. Men det tynade sakta bort. Det blev för tungt att sköta det hela med ideella krafter. Man kan notera att många av de åländska ungdomar som nu arbetar professionellt med film tidigare deltagit i VERAs unguFilmtävling. Nu ligger tävlingen i malpåse i brist på åländska produktioner. Varken vi eller LR:s kulturpolitik har lyckats stimulera ny åländsk film. Det vilar liksom en häxas förbannelse över det hela!

SkoIVERA Vi har även visat ”bra” film för de åländska skoleleverna. Vissa år har över 3000 elever besökt festivalen. Bland filmer som visats kan nämnas Benignis Oscarsbelönade allvarsamma komedi *Livet är underbart*, *Aligermas resa*, *Elina- som om jag inte fanns*, *Desmond och Träskpatraskfällan* *Den bästa sommaren* mfl.

Ett spektakel har det varit att få allt att klaffa med skärgårdsfärjor och bussar. Många nöjda besökare och ibland nån missnöjd. Det är inte alldeles lätt att välja rätt film för alla årsklasser.

SkärgårdsVERA goes east!

Då den ordinarie festivalen är över samlar vi ihop de populäraste filmerna och sänder iväg dem med buss och sedan vidare med färja till Brändö, Kumlinge, Vårdö, Sottunga, Kökar, Föglö, Korpo!

2007 är ”gamla” Bio Savoy's saga all, biografen stängs efter 67 års obruten verksamhet och det självstyrda landskapet Åland blir utan en riktig biograf. Filmfestivalen VERA hamnar med sina pinaler, filmrullar, kassetter och sin passion ut på gatan. En ökenvandring som skulle vara i fyra år.

Oklart vad biografbyggnaden skulle få för framtid; bowlinghall, gym, kontor ... Filmklubben med Pia Rothberg-Olofsson som drivande försöker dra igång en aktion där allmänheten erbjuds att teckna andelar. Projektet är svårt och innehåller många betydande problem. VERA hankar sig fram i olika obskyra lokaler, arrangörsbördan är om möjligt ännu större än tidigare.

**FILM
CAFE**

Då träder några energiska entreprenörer fram: Patrik Landell och Tina Dahlblom-Landell; de köper byggnaden och rustar upp biografen, förnyar tekniken med *digital 3 D teknik*, *4 Sub Woofers* och *trastegs högtalarsystem* och förbättrar salongen. Ett café behövs också. Sagt och gjort, 2012 kan VERA Filmfestival återvända till Bio Savoy. För oss som försökt bemästra changerad teknik, sprakande elkontakter, vattenläckage och påskällda stolar: vi har kommit till himmelriket och där har vi fått en tallrik gröt med äppel och bananer, vi är så glada och nöjda över den upprustade väl-fungerade biografen. Hurra!

Kulturpris till Tina och Patrik!

1998 14 filmer

Ingemar Palmer

Lyckans land

En nostalgisk komedi som utspelar sig i slutet av 1960-talet. Den heta sommaren intensifieras av tangons rytm. Tenho återvänder från stan till föräldrarnas lantgård för att slicka sina sår.

Tenho och Virva i en virvlande Tango.

Onsdagen 1 april kl 19.00 startade filmfestivalen Vera, öppningsfilm var **Square Riggers of the 1930's** om s/w Vikings resa från Australien till Falmouth år 1938. Filmvisningen gjordes i samarbete med Ålands Sjöfartsmuseum. Kvällen drog en entusiastisk och stor publik. En tradition skapades där festivalens första kväll alltid viks för de åländska filmerna. Efterhand upptäckte vi och publiken att Ålands sjöfartsmuseum ruvar på en unik filmkatt. År 2000 lyckades vi få sjökaptenen och Kaphornaren Ingemar Palmer att i biografen direkt kommentera filmen om L'Avenirs resa till Australien 1936-1937. Den visningen hör till en av de starkaste minnena från Veras 20-åriga historia. Salongen var som vanligt på ålandskvällen s.g.s fullsatt. Ingemar som själv gjort samma resa kommenterade med stor inlevelse och sakkunskap sjömanskapet och seglatsen på filmen. Med förtrytelse konstaterade Ingemar vid ett tillfälle att dukarna var illa och slarvigt beslagna, tur att pojkarna i riggen var på Bio Savoy enbart i visuell form. I den förtätade stämningen kunde man hört en knappnål falla mellan rad 12 och rad 13 i salongen. Det var åländsk nutidshistoria förmedlad på ett sätt som gick raka vägen in i åskådaren. 14 filmer visades 1998 bl.a Katarina Lillqvists fantastiska animation *En läkare på landet*. Avslutningsfilmen, var Markku Pölörens fiction *Lyckans land* den platsade bland dokumentärerna för att den ansågs så verklighetstroget filmad. Saxar ur beskrivningen

... *En romans flammor upp mellan Tenho och den erotiska mjölkpiggen Virva. Sommaren är het och tangon är på modet.*

Publikfavorit 1998 blev Pirjo Honkasalos film *Atman* som alltså vann den första VERA-statyetten. Träkonstnären Torbjörn Eckerman levererade statyetten i en urtvättad lättmjölkförpackning, som även användes som presentkartong då priset sändes till Pirjo, vilket vi senare fått veta att hon uppskattat. VERA 1998 var en anspråklös början på kort- och dokumentärfilmfestivalen, men en start som ändå gav mersmak. Pirjo Honkasalo återkom 2005 med den starka filmen *Melancholia 3* -rum som också den vann en VERA-statyetten.

1999
23 filmer

Det finns bara en sol.

Regissören Torgny Anderberg deltog vid visningen av sin film. Torgny berättade för en fångslad publik om sitt möte med Ashanincas-indianerna som lever i Amazonas regionen och som också var underlaget till hans film.

Filmen skildrade Anderbergs återbesök i djungeln för att efter 20 år igen att hälsa på sin indianska vän Fernando. Torgny blev en populär vinnare av VERA-statyetten.

Torgny som då var 80 år gammal var i full gång med planeringen av sin följande expedition ut i Amazonas djungler. Den film han planerade, skulle bli hans sista resa tillbaka till Peru. Men under arbetet blev Anderberg svårt sjuk och han bad vännen och

mångåriga medarbetaren Helgi Felixson att avsluta filmen, som nog blev något annorlunda än Anderberg tänkt sig. Helgi Felixsons film blev inte bara en resa till Ashaninkaindianerna i Peru utan också ett porträtt på Torgny Anderberg: *Kondormannen*.

Foto: Stefan Öhberg

Falkens öga

”Årets bästa svenska film alla kategorier. En djurdokumentär av denna klass är i och för sig ett fotografiskt, klipp tekniskt kraftprov. Men *Falkens öga* är betydligt mer än så.” Regi, foto, Manus, produktion: Mikael Kristersson

Camilla Roos film *Hur man diskar i Finland* ett bra exempel på att med kreativ dramaturgi blir vilket ämne som helst intressant på filmduken.

2000
34 filmer

År 2000 fortsatte VERA att inspireras av finsk molltango. VERA-styret vann följdriktigt av Claes Olsson och hans *Satumaa*, filmen om tangokungen Unto Mononens liv och musik.

Med anledning av den tangofeber som då tog fart, bildades en orkester med i huvudsak finsk tango på repertoaren. Virtuoser fanns redan på ön det var bara att ringa runt och sammanföra dem. Övningarna ägde rum på festivalskianslet, salig blev röran mellan trumset, notställningar, faksimil och filmrullar. Men roligt var det!

Entusiasmen i filmkatalogen var inte att ta fel på: "Att dansa tango är inget man sysslar med bara för en kvälls förströelse. Tango är viktigare än livet självt. Därom vittnar texterna i de finska tangoberättelserna. Rader som *"Med blodröda läppar och blickar så heta trår stäppens vilda flicka om natten sin dans"* eller *"Men dina läppars gift som jag nu dricker, min bleka död skall det bli ..."* talar direkt till nutidsmänniskan och vardagen försvinner bort i ett töcken vid Salpauselkkäsen."

Det är ju så roligt i Ryssland

2000 var året då filmarna Kåge Jonsson, Kurt Bergmark och Håkan Pienowski första gången dök upp på VERA, vilket också på något vis märktes.

Vägen till Lelle

Ulrika Bengtz deltog med sin då pinfärska film *Vägen till Lelle*. Musik Peter Hägerstrand. Filmen handlar om Anna som återvänder till sin barndoms sommarby.

Anders Stenmark
fiol o gitarr

Tina Saksman-Jansson
vokalist

Leo Löthman
trummor

Greta Sundström
dragspel

Börje Troberg
bas

kort- och dokumentärfilmfestivalen

VERA

Mariehamn, Åland 14-18 mars 2001

35 filmer

2001 Life without Death Det året visades den märkliga kanadensiska filmen som skildrar Franks Coles 6000 km långa vandring tvärs genom Sahara på bredden, från Atlanten till Döda havet. Vandringen filmades av honom själv via en mekanisk uppvriddbar 16 mm s kamera. Vi fick följa honom på hans infernalisiska expedition ensam tillsammans med en kamel många månader i öknen: tomma vattenkällor, sandstormar rasar, kamelen dör. Ett epos om besattheten hos en människa som beluter sig för det omöjliga och genomför det. Ännu en film man aldrig glömmer!

För första gången fick vi se Antonia Ringboms animationer från R.I.A.C i Senegal, en bekanskap som skapar livsmood och gott humör.

kort- och dokumentärfilmfestivalen

VERA

Mariehamn, Åland 13-17 mars 2002

2002 47 filmer

Reflection 2001 Öppningsfilm var Jan Troells korta men mäktiga film *Reflection 2001* som skildrar vardagslivet vid World Trade Centre våren 2001. Med bilder och musik bygger Troell ett kort requiem kring attacken den 11 september.

Publikens favorit blev filmen *Jag älskar dig mitt barn* av Kåge Jonsson, Kurt Bergmark och Håkan Pienowski.

Andra starka filmer det året var Tom Alandhs *En man kom från Texas*, filmen om Viking Flinga som friläppts från ett 20 årigt fängelsestraff i Texas och nu flyttat till Sverige. 2005 utkom Flinga med boken *Iskallt och stenhårt*.

Festivalen det året bjöd på ett rikligt socialt program. Spanjorskan Itziar Arriaga bjöd på klassisk magdans enligt den spanska Saada traditionen. På slutfesten var *Festivalorkestern* i sitt esse, på dagarna anordnades skridskotur och stadsvandringar. Tekniken fungerade som vanligt klanderfritt.

Kåge Jonsson emottar VERA-statyetten.

← Foto Erkki Santamla

Itziar Arriaga

2003
48 filmer

Mikaela Westerlund knep en andra plats på ungVERA 2002 Nu återvände hon med filmen *Samma gamla visa*. Här tillsammans med Mimmo Hildén ansvarig för filmens dialog.

Bolle Högnäs regissör till *Den lyckliga kon*

FRÅN ALEXANDRIA TILL MARIEHAMN. På något sätt präglades festivalen det året av det eventuella anslaget emot Irak, ingen visste med säkerhet om det skulle komma eller när. Vi hade arabisk film som tema och fyra gästande arabiska filmarbetare som gäster, med den milde Inthishal Al-Timimi i spetsen. Inthishal var uppväxt i Bagdad där hans släkt ännu levde. Situationen skapade en speciell intensitet under festivalveckan. Seminariet det året hade rubriken PROPAGANDA I FILM med utgångspunkt från filmerna "Without my daughter" och "Not without my daughter" Deltagare i seminariet var Silja Sahlgren, Kari Tervo och Alexis Kourus från Iran, Inthishal Timimi och Uldis Cekulis från Riga.

Lili Direkt från Kairo kom den unge egyptiske regissören Marwan Hamed för att närvara vid visningen av sin film *Lili*. Marwan har sedan dess gjort storartad karriär inom arabisk film. Lili fick publikens pris i festivalen i Clermont-Ferrand år 2001. Hans första långa spelfilm Omarat Yacobian (Yacoubianska höghuset 2005) har mottagits mycket väl och nu arbetar han med den största arabiska filmproduktionen någonsin.

Den lyckliga kon

Det kändes som den "stora världen" var på besök i Mariehamn. Men då kommer de lyckliga korna från Bergö släntrande och vandrar upp för den röda mattan och in i Savoys anrika biosalong. Filmen rör vid något hos publiken som utan att tveka röstar fram den till vinnare av VERA-statyetten. Lite oroliga var vi ifall det var ett utslag av den berömda åländska lokalpatriotismen, men sedan dess har kossorna råmat på ett otal internationella festivaler i världen. Filmen har visats i Marocko, New York, Lybeck ...

2004

29 filmer

Unga fröken Stenroos på Husö

The Sisu Stone

Filmen *The Sisu Stone* om familjen Stenroos på Husö drog två fulla hus och sågs av ca 800 personer på festivalen. Filmen visade livet på den lilla ön Husö i den åländska arkipelagen.

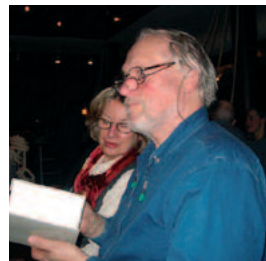

Tillströmningen har aldrig varit alltför stor till festivalbastun men 2003 vände det, längtan till ett naturligt liv slog plörligt klorna i våra festivalgäster, köerna till bastun ringlade som utanför ett frälsningstålt. Trängseln vid den sjudande ugnen var rent kosmopolitisk.

Närvarande

Bara ögonblicket lever. Och ögonblicket är evigheten. (GO) Både Jan Troell och Georg Oddner hör till de stora bildskaparna i Sverige idag. Deras vänskap är gammal, i filmen *Närvarande* fångade Troell Georg Oddner under ett halvt sekel med kameran.

2004 besöktes festivalen av Göran Gunér, Jan Troell, Agneta Ulfstätter-Troell, Gunilla de Beshe och Carolin Öhrvall. Ett samarbete inleddes som vi är mycket glada över. Filmsällskapet har sedan dess varit trogna och välkomna gäster på VERA.

Agneta Ulfstätter-Troell och Jan Troell på filmfesten.

Foto: Minna Johans

Arnas Children

Arnas Children berättade historien om en teatergrupp som startats av Arna Mer i Jenin på västbanken. Filmen skildrar med en knivskarp närhet vad som händer med människor mentalt under en brutal ockupation.

Filmen vann det årets publikomröstning och Totto Eckermans VERA-statyett skickades iväg till regissören Juliano Mer Khamis i Israel.

Surplus

Erik Gandini besökte VERA i samband med visningen av sin film *Surplus* som då nyss vunnit Silver Wolf i Amsterdam.

2005
34 filmer

Melancholia 3 rum

Pirjo Honkasalos anmärkningsvärda film *Melancholia 3 rum* fånglade publiken och skapade en tystnad så man kunde höra seraferna rassla med vingarna högt under tak i salongen. Filmen vann publikpriset.

Skridskoisarna var det året en skänk ifrån högre makter. Många av våra gästande regissörer och också vi själva njöt av blå luft och spegelblanka isar. Kändes på nåt sätt högtidligt att åka skridskor tillsammans med Göran Gunér och Jan Troell.

Mogens Lindén överränner VERA till Pirjo Honkasalo på avslutningsfesten. Pirjo har nu två statyetter hemma. Foto: Jonas Edsvik

Armbryterskan från Ensamheten.

Stark film med Heidi Andersson *Armbryterskan från Ensamheten*.

2006
25 filmer

Chicken elections.

För några år sedan hade VERA ett tema *Brännpunkt Balkan* där de flesta av filmerna var signerade Goran Radovanovic, en av Europas främsta dokumentärfilmare. Men då kunde han inte närvara vid visningarna vilket han istället gjorde detta år. Han berättade om dilemmat på Balkan inför visningen av sin film *Chicken elections*.

Foto: Stefan Öhberg

Goran kom i flygande fläng, vann publikomröstningen och tog förbeställd taxi till färjan efter att röstsammanräkningen var klar. Nådde färjan med 10 minuters marginal.

Mellan konst och livet

Balkbaletten öppnade festivalen. En udda fascination iscensatt av konstnärerna Maria Duncker och Rita Jokiranta. Balletten var ett arrangemang där Rita och Maria samlat ihop 11 konstnärers videofilmer. Frågan som ställdes: vad är skillnaden mellan kortfilm och videokonst?

Sisters in law

2006 var förövrigt ett festivalår där de starka kvinnorna i tredje världen skildrades i många av filmerna.

Vandan Shiva i Indien, Vera Ngassa och Hortense Bam i Kamerun

Shadya

Ytterligare en stark kvinna var Shadya Zouabi, världsmästare och stjärna i Israel National Karate Team. Problemet i sammanhanget är att hon är muslim och palestinier. Sevärd och aktuell film.

Festivalen började och slutade med visning av filmen om Anders Wiklöf. Filmen sågs av 800 personer i två visningar för fulla hus.

2007
30 filmer

My father the turk

Den tyske filmaren Marcus Attila Vetter har en turkisk far. Cahit Cubuk. Han besöker honom, hans fru och två döttrar för första gången i sitt liv i den här dokumentärfilmen. Marcus filmar det

turkiska landskapet och talar med sin nyfunna familj och många tårar faller. Cahit lämnade Marcus tyska mamma när hon blev gravid för att han hade familj i Turkiet. När han hör att hon väntar en son är han beredd att lämna sin familj med bara döttrar i Turkiet.

Färgklang Många tycker att detta är en av de bästa filmer vi visat, Jan Troells *Färgklang* - En tom vit duk. En tyst flygel. Tomma notblad. En kamera som just sätts igång.

Johanna Yohanna

Efter visningen av sin film *Johanna Yohanna* föreläste Johanna Troell i skolorna om mobbning.

2008
14 filmer

VERA ordnas i Ålands lyceums auditorium. Framtiden för Bio Savoy ser oviss ut - bowlinghall, gym, matcafé ... ?

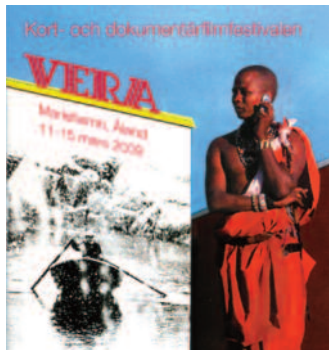

Loi Loi

År 2004 dyker ett odjur upp i Kumlinge. Det är nyhetstorka på de åländska redaktionerna och nyheten slås upp stort. Johan Karrento följer det dramatiska skendetet ute i skärgården.

Musik i världsklass på filmfesten VERA WHAT CLUB, Richard Palmer, Hampus Lundgren, Mikko-Ville Luolajan-Mikkola och Andreas Öhberg. Full fart på Indigo!

2009
25 filmer
Alandica

Seminarium

Åland i kärnkraftens skugga

Åland ligger ”inklämt” mellan kärnkraftsjättarna Forsmark i väster och Olkiluoto i öster. Är det något som eventuellt kan påverka vår hälsa och vårt välbefinnande nu och i framtiden? VERA hade inbjudit sakkunniga från väster och öster för att svara på våra frågor. Efter filmen framförde Matts Stenlunds sin nyskrivna monolog.

Drottningen och jag

Nahid Persson Sarvestani närvarade vid visningen.

Filmen vann publikomröstningen. Ett fascinerande möte mellan två starka kvinnor.

SOLO

I filmen får vi följa australiensaren Andrew Mc Auly och hans förberedelser inför en ensampaddling i kajak från Australien till Nya Zeeland. Sträckan är 1600 km över Tasmanska Oceanen, ett av världens mest stormrika hav.

Kassim the dream

den osannolika historien om ”Kassim The dream” Ouma som kidnappades som 6-åring för att bli barnsoldat i Uganda.

”Lekfullhetens seger över den döda materien”

Varieté Velociped är en makalös kabaré med halsbrytande vändningar och mängder av svängig musik. I ensemblen ingår Erik Petersen, Bengt Johansson och Svante Drake.

2010
32 filmer

visningarna
på Alandica

Träsnidaren Torbjörn Eckerman och VERA-vinnaren Rob Lemkin.

Enemies of the People

2010 visade Filmfestivalen Vera en av de starkaste filmerna någonsin. Filmen *Enemies of the People* handlar om röda Khmerernas systematiska terror, ett av de största folkorden i modern tid. Denna massaker av miljontals människor skildras på ett stilla och ödmjukt sätt av Rob Lemkin och Journalisten Thet Sambat som förlorade såväl sina föräldrar och sin bror i Khmerernas folk mord.

Material från Filmen användes av krigsförbrytartribunalen i rättegången emot de Röda Khmererna i Kampuchea.

A heart from Jenin

I samband de visningen av Leon Geller och Marcus Vetter's film *A heart from Jenin* försökte vi upprätta direkt kontakt via skype med Marcus Vetter som befann sig i Cinema Jenin. Ljudet lyckades men inte överföringen av bild. Lotta Angergård förde inför publiken ett intressant samtal med Marcus Vetter. Filmfestivalen VERA adopterade en egen stol i Cinema Jenin.

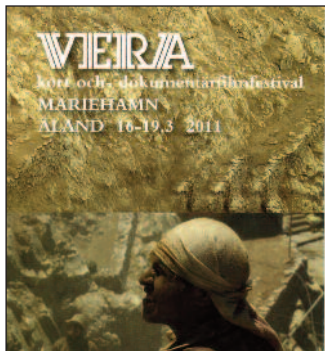

Axxel City arrangerade ett filmmaraton under festivalen. Kursen var öppen för allmänheten och handledningen sköttes av filmstudierande och personal från Axxel.

Arja Saijonmaa

På filmfestivalen VERA kan allt möjligt och omöjligt hända. Detta år fick vi den stora äran att presentera en världsartist på vår filmfest.

Alandica och Ål Lyceum

2011

25 filmer

Pärmbild från filmen *Guanape Sur* som skildrar arbetet med att samla spillning från de tusentals sjöfåglar som lever vid Guanobankarna i Stilla Havet. Lasthamn för åländska segelfartyg.

The green wave

Regi: manus: Ali Samadi Ahadi

Tyskland/Iran 2010 *The green wave* skildrar i en blandkomposition, -animationer med inklipta dokumentära bilder, de dramatiska händelser som ägde rum under protesterna i Iran efter presidentvalet i juni 2009.

Ion B

Ion B skildrar en hemlös man i Bukarest som gör internationell karriär som konstnär. Filmen röstades fram som festivalens publikfavorit.

Så nära

Angela, 15, och Arina, 14, har drabbats av den första förälskelsen. Bill och Tom är killarna i deras fantasier. De är frontfigurer i det tyska bandet Tokio Hotel.

Vinnare av STHLM. DOC på Tempo dokumentärfestival 2010. Motivering: "Med känsla och närvaro följer filmen två tonåriga flickors turbulenta, intensiva och kärleksfulla vänskap i den gemensamma jakten på livets möjligheter och omöjligheter. Och på Bill och Tom."

How to pick berries

Lokalbefolkningen har dåligt med tålmod med invandrarna som tar över deras favoritställen där de brukar plocka bär.

Bärplockarna från Thailand är säsongsarbetare influgna från sina subtropiska badparadis till denna isiga del ovanför polcirkeln. Vad som från början såg ut som science - fiction är en över hela världen förekommande arbetskraftsförflyttning.

2012
29 filmer

"Men kan vågorna bära ett budskap från dem som gett sig av eller kan havet ge tröst till dem som saknar sina kära? Rita Jokiranta har för sin film besökt autentiska platser för avgång och gör en poetisk tolkning om migrationen med vågorna och det hårda vardagsliv.

Thinking of Yai's son

Arkivpärlor

Filmen "Åland 1927" är förmodligen vår äldsta turistfilm och kanske en av de första filmupptagningarna från Åland. Här får vi bl.a. se bilder från Eckerö, Saltvik, Bomarsund och Mariehamn. Vi ser T-fordar rulla förbi Björkmans hus på Norragatan, affärslivet på Torggatan, fiske i skärgården, ruinerna i Bomarsund etc.

Lagos

När du kommer till Lagos är det ingen som säger, välkommen hit, det man hälsar dig med är "man this is Lagos..." du måste vara uppmärksam annars blir du bondfångad av första tvååriga gatubarn som du träffar på, Lagos är en hård stad..."

Med fötterna på jorden

En finstämd skildring av lantbrukarparet Aldur och Gunn Johansson i byn Stormandebo, deras liv och bygdens utveckling.

En film av Agneta Ulfsäter-Troell

Vi som älskade

är tredje och sista filmen i Kåge Jonsson och Håkan Pieniowskis trilogi om människorna i den lilla staden Staraja Russa 15 mil från Novgorod. *Jag älskar dig Natasja* hade premiär år 2000 och vann då Prix Italia. *Jag älskar dig mitt barn* kom år 2002 och vann då VERA-statyetten.

2013
28 filmer

Searching for Sugar Man

Searching for Sugar Man är en av de mest osannolika historier som du hört. Hela storyn är sann och här kommer berättelsen i form av en gripande genomförd dokumentärfilm. Det är en film som inte lämnar någon oberörd. Musikern Rodrigues presenteras med precision i känslan för den fantastiska musiken och en avslutning som man kunde önska att avslutar alla dramatiska historier.

Winter Nomads

Herdarna Pascal (54) och Carole (28) vallar en hjord på 800 får i 4 månader och 600 km under vintern i Schweiz i gränsområdet mot Frankrike i jakt på bördig och lovlig betesmark. Till sin hjälp har de tre åsnor, fyra hundar och ett tält. Det är en aktivitet som man knappt ser längre. Det finns ytterst få herdor som kan ett sådant jobb och ätar sig det.

En plats i solen

Svensk dokumentär från 2012. Utopin om ett samhälle där människor inte lever i utanförskap är möjlig. Solkraft i Skellefteå startade för att möta patienterna när mental-sjukhusen lades ner. Där finns 700 människor som arbetar och är behövda, även före detta kriminella och missbrukare är välkomna.

2014
24 filmer

Pussy versus Putin

Under år 2012 dömdes två medlemmar i det vilda anarkistiska bandet Pussy Riot till två års arbetsläger i Mordovien för huligalism motiverat av religiöst hat. Det ryska filmkollektivet Gogols Wives följer varje steg i det kvinnliga punkbandets kamp mot Putin innefattande deras första uppträdande på en buss iförda huvor i grälla färger, vi får se deras video om transparenta val, deras kontroversiella performance i katedralen på Röda Torget, samt slutligen då de siter bakom galler.

Min stulna revolution

Nahid Persson Sarvestani har gjort en rad framgångsrika dokumentärer, bland annat om kvinnors villkor i Iran *Prostitution bakom slöjan, Fyra fruar och en man* och om mötet med shahens änka Farah Diba *Drottningen och jag*. Med *Min stulna revolution* har hon i sitt filmskapande nått fram till sitt livs smärtpunkt.

Light Fly, Fly High

Thulasi är en kastlös 24-årig indisk kvinna. Bespottad av samhället och betraktad som allmän egendom. Alltsedan hon var en liten flicka har hon kämpat för sin överlevnad och nu är hon fast besluten att slåss för sin framtid. På riktigt. Hon satsar allt på att vinna en boxningsturnering i flugvikt. Priset är ett riktigt arbete och därmed biljetten till att bli oberoende.

2015
24 filmer

Syria face of war

Niklas Meltio filmare från Helsingfors skildrade det ännu pågående kriget i Syrien i starka bilder.

Jojk är en visuell resa över Nordkalotten genom Sverige, Norge och Finland, genom historien fram till idag. Regissören Maj Lis Skaltje beskriver filmen som ett sätt att samlar traditionell kunskap för kommande generationer.

Jag har gått från en kontinent till en annan kontinent Mubarak Shah Prudel var 14 år när han ensam flydde en ohållbar situation i Afghanistan. Drygt ett år senare kom han till Gotland som ensamkommande flyktingbarn. Mubarak samtalande med högstadiel elever vid skolvisningar av filmen.

Storm över anderna

Svenska Josefin hade en faster i Peru. Faster Augusta dog under hittills ouppklarade omständigheter i Peru 1988. Samma år föddes Josefin Augusta i Sverige. Hela sitt liv har Josefin levt med berättelserna om den mytomspunna faster Augusta La Torre. Tillsammans med sin man Abimael Guzman bildade Augusta den maoistiska gerillan Sendero Luminoso som 1980 inledde ett väpnat uppror som kom att vara i tjugo år och kosta 70.000 människoliv.

2016
26 filmer

Sonita

Filmen är ett unikt dokument över en illegal flyktings väg från Teherans gator till att bli en världskänd rappare och aktivist mot barnäktenskap.

Veravinnare!

Varje ansikte har ett namn

En smärtsamt gripande film om människor på flykt genom tiderna. Magnus Gerttens enastående dokumentär ställer frågor som är brännande aktuella. Every Face Has a Name tar sin utgångspunkt i den 28 april 1945, dagen då båtar med krigsfångar och överlevande från de tyska koncentrationslägren anländer till hamnen i Malmö.

Med Trötte Teodor till Puttes kvarn

en film om en bussresa i tiden och att säga i vinden i Lumparland.

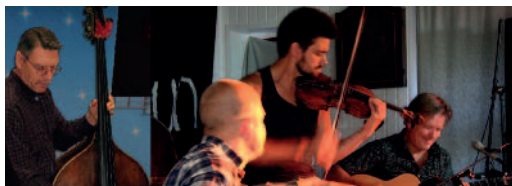

Martha & Niki

Martha kom till Sverige från Uganda när hon var tretton år med sin mamma och syster. Idag är hon 21 år. Niki är adopterad från Etiopien och uppväxt i en konstnärsfamilj i Sverige. Hon är 26 år.. I Martha & Niki följer regissören Tora Mårtens två extremt talangfulla hip hop dansare i med- och motgång.

FILMFEST

WHATCLUB

Seminarier och samtal

2004

En bild säger mer än tusen ord

Kåge Jonsson, Håkan Pienowski, Göran Gunér, Anonia Ringbom, Agneta Ulfsäter, Jan Troell

2016

Work in progress

Staffan Julén samtalar med Mogens Lindén om att sitta projekt med Svetlana Aleksijevitj

2014

Antonia Ringbom berättar om sitt filmprojekt i Nicaragua

2006

Gen-vägar till framtiden

Seminarieledare Göran Gunér

2005

Finns det demokratiska bilder? Diskussion om auteur film

Diskussionsledare Kerstin Hagrup
Jan Troell–Pirjo Honkasalo

2003

Propaganda i film

Seminarieledare Silja Sahlgren

2002

Att fånga verkligheten

Tom Alandh versus Kåge Jonsson

2001

Fråga filmare!

Möten med erfarenheter.

Frågefördelare Arn-Henrik Blomqvist

2000

Ungdomar och filmskapande

Seminarieledare Camilla Roos

Framåt våren åker

VEIRAS

bästa

filmer på skärgårdsturné,

många öar skall besökas:

Lappo, Kökar, Kumlinge,

Brändö, Korpo ...

Vi ställer ut fototeknik på ca. 300m² där vi visar fotograferingskonsten från 1800-2000-talen. Här finns tex. en fotoaffär med fotoateljé, mörkrum, tv, video och ljudteknik, men även fotoutställningar.

Öppet;

15 juni – 31 augusti, tisdag-lördag kl. 11.00-18.00
1 – 30 september lördag och söndagkl. 11.00-16.00.
andra tider enligt överenskommelse.

Bastövägen 7, Pålshöle, Finström
Tel. 018 43964 eller 0457 0595967.

Besök även Café Lumiere!

Välkommen

Benita och Olle Strömberg

